

Цѣлый трупъ ми потърсихъ. . .
 Порой сжлзи ми трѣгнахъ,
 Налялихъ ся заплакахъ.
 Гърдити ми все обляхъ, —
 Нашя сѣдба оплакахъ!

V

В ѣ ч е р а.

Малко като ся разходихме,
 Уз' урвата ми хванахме;
 За новини говорихме,
 Додѣ върхътъ ѿ изляхме.
 Тука така позапряся,
 Кимна нѣщо, замисли ся;
 Златна свирка си извади,
 Силенъ пискотъ ся раздади, —
 Знакъ то бѣше, — той подсвирна, —
 Сетнѣ камъ менъ ся повърна, —
 Додѣ онъ ми проговори,
 Сжщій отзывъ ся повтори,
 И на чяса пристигна,
 Единъ момакъ извикна:
 „— Изволете намъ, Войводо!
 „Поржчайте що желайте!“
 Приближи ся, поздрави го.
 Очакващицъ заржките.
 „— Здравствува ли вся дружина?“